

Pomáhajme spolu...

Čas strašne rýchlo letí. Čím budem a prečo? Pred rokom som vôbec nevedela odpovedať na túto otázku. Chcela som byť jednoducho všetkým. Pamätám, že ako malá škôlkarka som sa chcela starať o malé detičky a hrať sa presne tak, ako moje pani učiteľky. Jeden deň som chcela byť krásna letuška čo lieta po svete, potom zasa zachraňovať opustené zvieratka.

Dnes je už všetko inak. Už viem, čím chcem byť a prečo! Jednoducho to tak cítim. Môj ocko venoval všetok svoj čas rodine. Robil všetko, aby nám dal, čo nám videl na očiach. Učil ma pomáhať iným, vidieť srdcom a že rodina je to najdôležitejšie na celom svete. Je to môj hrdina.

Stalo sa to v novembri minulého roku. Môj život a život mojej rodiny sa úplne zmenil. Ťažko sa o tom píše a nechcem na tie strašné dni spomínať. Ocko veľmi vážne ochorel. Myslela som si, že lekári dajú ockovi nejaké lieky a všetko bude zasa ako predtým. Postupne som však zisťovala, že všetko je úplne inak. Ochorenie zapríčinilo to, že sa môj ocko musel odznova učiť vyslovovať slová a rozprávať. Začali sme navštevovať špeciálnu logopédiu. Videla som, ako mu logopedická terapia pomohla a ocko začal pomaly rozprávať tak, ako predtým. Zaujalo ma aj to, ako máme pokračovať a rozprávať doma, cvičiť s ním. Ocko sa so mnou učil a teraz sa učím ja s ním a som ešte len siedmačka. Taký je život.

Logopédia je pre mňa povolanie, ktoré by som chcela robiť. Je super počuť prvé slová a vety ... Na Slovensku je len veľmi málo špeciálnych logopédov a vo Svidníku ani jeden. Už viem, čím budem a prečo!

Aj logopédia dokáže niekomu zmeniť život a ja chcem pomáhať a byť pri tom!